

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/105/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712010567
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712010567.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka, na verejnom zasadnutí konanom 03.12.2013 prejednal odvolanie obžalovaného S. Q. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 12.04.2013, sp. zn. 4T 135/2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného S. Q., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Vyššie označeným rozsudkom bol obžalovaný S. Q. uznaný za vinného z pokračujúceho prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedený v bodoch 1, 2 napadnutého rozsudku, keď zároveň podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. bol zrušený výrok o vine z rozsudku Okresného súdu Zvolen z 01.07.2011, sp. zn. 5T 70/2011 - skutok v bode 2, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., celý výrok o treste ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú k uvedenému výroku o vine svoj podklad.

Za to mu bol uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere dva a pol roka, so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému bola uložená povinnosť nahradiť právnej nástupkyňi po poškodenom Y. Z. - M. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, okres G. I., škodu vo výške 15.042,- € a poškodenému F. I. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. X., J. XXXX/X, škodu vo výške 4.000,- €.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podal obžalovaný odvolanie, ktoré následne aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch v podstate argumentoval tým, že poškodenému Z. na základe plnej moci predal rodinný dom a peniaze v sume 12.000,- € mu aj odovzdal. Žiadnej sprenevery sa preto nedopustil a pri hodnotení jeho obhajoby súd vychádzal len z jeho kriminálnej minulosti. Z týchto dôvodov žiadal, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a jeho spod obžaloby oslobodil, pretože žalovaného skutku sa nedopustil a nemôže byť teda trestaný za to, čo neurobil.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Okresný súd zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaného podaná, vrátane preverenia jeho obhajobných tvrdení. V týchto smeroch okresný súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň aj podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktoré mu z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ustanovení § 2 ods. 12

Tr. por., nemožno nič vytknúť. Pri hodnotení dôkazov prvostupňový súd reagoval aj na rozpory, ktoré sa medzi jednotlivými dôkazmi vyskytli, pričom tieto rozpory preklenul úvahami, s ktorými sa krajský súd stotožnil. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného činu skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Prvostupňový súd starostlivo zvažil všetky okolnosti prípadu, vecne správne reagoval na obhajobné tvrdenia obžalovaného, tieto preveril vykonaným dokazovaním a následne sa so všetkými dôkazmi vyrovnal logickým spôsobom, nevzbudzujúcim podľa zistenia odvolacieho súdu pochybnosti o správnom skutkových zistení, vrátane tých, ktoré boli nevyhnutné pre záver o existencii zavinenia obžalovaného na spáchaní žalovaného trestného činu. Ani krajský súd nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by mal výpovediam svedkov, predovšetkým M. I., Y. Z. neveriť.

V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr. por. podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval zistené skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovaného. Krajský súd si v celom rozsahu osvojuje odôvodnenie napadnutého rozsudku v otázke zistenia skutkového stavu, právnej kvalifikácie, ako aj trestu. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že svedkyňa M. I. opakovane v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní jednoznačne potvrdila, že jej synovec Y. Z., už nebohý, neobdržal od obžalovaného žiadne peniaze. Svedkyňa F. M. I. potvrdila, že obžalovanému vyplatila sumu 15.000,- Eur. Aj krajský súd týmto svedkyňiam verí, rovnako ako aj výpovediam poškodeného Y. Z., ktoré učinil v prípravnom konaní. Nemal totiž žiadny dôvod ich výpovede spochybňovať a nebrať zreteľ na ich výpovede, čoho sa obžalovaný vehementne dožadoval, by bolo evidentným nerešpektovaním zásady objektívnej pravdy a voľného hodnotenia dôkazov, čím by došlo k hrubému porušeniu zákona. Verzii obžalovaného odvolací súd neverí. Pri hodnotení obhajoby obžalovaného totiž vychádzal aj z jeho výrazných sklonov k páchaniu najmä majetkovej trestnej činnosti, keď bol od roku 1980 doposiaľ až 11-krát súdne trestaný. V roku 1996 bol odsúdený za trestný čin podvodu na trest odňatia slobody vo výmere 6 a pol roka, z výkonu ktorého bol 04.06.1997 podmienene prepustený. V roku 2000 bol odsúdený aj pre trestný čin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, ktorý aj vykonal. V roku 2001 bol odsúdený ako obzvlášť nebezpečný recidivista pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 4/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, z ktorého bol podmienene prepustený 17.07.2007. Toho istého roku bol uznaný za vinného z trestného činu zanedbania povinnej výživy, pričom súd upustil od potrestania.

Zistené konanie obžalovaného okresný súd správne kvalifikoval ako pokračujúci prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ust. § 41 ods. 3/ Tr. zák.

V súvislosti s výrokom o treste krajský súd tiež zistil, že uložený trest zodpovedá všetkým kritériám, na ktoré pri jeho ukladaní musel prihliadnuť. Uložený trest považuje preto za zákonný a primeraný, keďže obžalovaný bol doposiaľ 11-krát súdne trestaný, pričom z posledného výkonu trestu odňatia slobody bol prepustený 31.03.2012. Uložený spoločný trest odňatia slobody sa tak javí skôr mierny, ako neprimeraný.

Keďže aj výroky o zaradení obžalovaného do príslušného ústavu a náhrade škody zodpovedajú stavu veci a zákonu, krajský súd preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.